

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการติดตามดูแลความประพฤติของเด็กและเยาวชนตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์: ศึกษากรณี จังหวัดฉะเชิงเทรา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม ดูแลความประพฤติเด็กและเยาวชนที่ผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน ตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการติดตาม ดูแลความประพฤติเด็กและเยาวชนที่ผ่านกระบวนการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน ตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ และเพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของชุมชน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและความคิดเห็นต่อกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกอบต. กำนัน อาจารย์จากสถาบันการศึกษา พนักงานสอบสวน กรรมการสงเคราะห์ ในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 80 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ซึ่งประกอบด้วยค่าร้อยละ, $\bar{X}$, $S.D.$, และสถิติ เพื่อการทดสอบสมมติฐาน คือ t - test และ One - way - ANOVA

สรุปผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าร่วมประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 80 คน ส่วนมากเป็นชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 31 – 40 ปี มีสถานภาพสมรสเป็นส่วนใหญ่ มีตำแหน่งอื่น ๆ (กำนัน อาจารย์) มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 2 ปี และเห็นด้วย ปานกลางต่อกระบวนการเชิงสมานฉันท์ โดยเห็นว่า กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์เป็นการฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่ทำผิด เพื่อเป็นคนดีสู่สังคมมากเป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมาเห็นว่า กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์เป็นวิธีการที่ช่วยให้เด็กที่มีความประพฤติเสียหายเล็กน้อยสามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติถ้าสามารถปรับปรุงแก้ไขตนเองได้ ชุมชนควรเข้ามาช่วยเหลือดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทุก ๆ ด้าน และความสนิทสนมคุ้นเคยของคนในชุมชน และการเข้ารับการอบรมช่วยให้เด็กและเยาวชนที่ทำผิดสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติในสังคม และ

การเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลความประพฤติเด็กและเยาวชนหลังจากพนักงานอัยการ (สั่งไม่ฟ้อง) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับสุดท้าย คือ การได้รับการแนะนำจากหน่วยงานเอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตน เมื่อต้องอยู่ร่วมกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด รองลงมาชุมชนได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการกระทำผิดจากหน่วยงานเอกชน และหน่วยงานเอกชนเข้ามาจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันการกระทำผิด

การมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมของชุมชนในการติดตามดูแลความประพฤติของเด็กและเยาวชนที่ผ่านกระบวนการประชุมกลุ่มครอบครัว ตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า การมีส่วนร่วมในการติดตาม ดูแลความประพฤติเด็กและเยาวชน ตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การให้คำชมเชยและให้กำลังใจเด็กและเยาวชนที่มีปัญหาด้านความประพฤติ รองลงมา คือ การให้คำแนะนำเด็กและเยาวชนที่มีปัญหาความประพฤติ ได้ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน และการพูดคุย ทักทายและแสดงความห่วงใยต่อเด็กและเยาวชนที่มีปัญหาความประพฤติที่ไม่เหมาะสม ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับสุดท้าย คือ การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นถึงวิธีการดูแลช่วยเหลือเด็กและเยาวชนที่มีปัญหาความประพฤติกับครอบครัวหรือญาติของเยาวชน รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นถึงสาเหตุของปัญหาความประพฤติกับครอบครัวหรือญาติของเยาวชน การมีส่วนร่วมในการวางแผนแก้ไขปัญหาความประพฤติเยาวชนในชุมชนสามารถลดการกระทำผิดของเยาวชน

การทดสอบตามสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ชุมชนที่มีเพศและตำแหน่งต่างกันมีส่วนร่วมในการติดตามดูแลความประพฤติเด็กและเยาวชน ตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ชุมชนที่มีอายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์ในการทำงาน และความคิดเห็นต่อกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ต่างกันมีส่วนร่วมในการติดตามดูแลความประพฤติเด็กและเยาวชนตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการศึกษา

จากวัตถุประสงค์ ข้อที่ 1 “เพื่อศึกษาการเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม ดูแลความประพฤติเด็กและเยาวชนที่ผ่านการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน ตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์” ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นต่อกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์โดยรวมมี

ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และการมีส่วนร่วมในการติดตาม ดูแลความประพฤติเด็กและเยาวชนตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ วียะดา วังวรรณรัตน์ (2543) ที่ระบุว่า ระบบกฎหมายไทยจะเปิดช่องว่างให้มีการใช้วิธีการดำเนินคดีอาญาที่ไม่เป็นทางการอยู่บ้าง แต่ในทางปฏิบัติปรากฏว่า มีข้อจำกัดหลายประการ เพราะบทบัญญัติความผิดอันยอมความตกลงกันได้ ซึ่งมีอยู่น้อยและไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของประชาชน ประกอบกับนโยบายของรัฐที่เน้นการควบคุมอาชญากรรมตามกฎหมาย นอกจากนี้ยังขาดระบบการตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจของแต่ละองค์กร

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การดำเนินคดีอาญาอย่างไม่เป็นทางการในทางปฏิบัตินั้นยังมีปัญหา คือ เมื่อผู้เสียหายและผู้กระทำผิดได้ตกลงชดเชยเยียวยาแล้ว แต่กระบวนการยุติธรรมยังดำเนินการต่อไป ซึ่งอาจจะเกิดจากความไม่ชัดเจนในตัวบทกฎหมาย ขณะเดียวกันนโยบายของรัฐบาลที่เน้นการลงโทษด้วยกระบวนการของรัฐเองเสียส่วนใหญ่ ไม่เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมมากนัก การดำเนินคดีอาญาอย่างไม่เป็นทางการมีความสอดคล้องกับกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ในแง่ที่ว่า เป็นการดำเนินการอย่างไม่เป็นทางการ และเปิดโอกาสให้ชุมชนของผู้ที่กระทำความผิด ผู้กระทำความผิด ผู้เสียหาย รัฐ เข้ามาร่วมกันในการกำหนดแนวทางเพื่อการแก้ไข เยียวยา และชดเชยให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบ

ผลการศึกษา ความคิดเห็นต่อกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ และการมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้ จากประสบการณ์ทำงานของผู้วิจัยสามารถอธิบายได้ว่า กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์คือการสร้างสำนึกผิด เยียวยา และฟื้นฟู ความเสียหาย ผนุงความยุติธรรมแก่ชุมชน เน้นการจัดการให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการกระทำผิดทางอาญา บทบาทสำคัญในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาสับสนุนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมให้ผู้กระทำผิดรับผิดชอบและเยียวยาให้แก่ ผู้ที่ได้รับผลร้ายเน้นหนักและให้ความสำคัญแก่การที่ผู้กระทำผิดยอมรับผิดชอบในสิ่งที่ได้กระทำความผิด การแก้ไขมากกว่าการลงโทษที่รุนแรง คำนึงถึงความรับผิดชอบของชุมชนในการการสร้างสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้กระทำผิด ความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์จึงเป็นความยุติธรรมเพื่อสังคมโดยส่วนรวมที่มุ่งเน้นความเอื้ออาทรและสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นระหว่างเหยื่อและผู้กระทำผิดตลอดจนชุมชนหรือสังคม โดยส่วนรวม การนำความยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ในกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กกระทำผิดขึ้นอยู่กับความร่วมมือด้วยความสมัครใจของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งผู้เสียหาย ชุมชน และเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจเด็กและเยาวชนที่ผ่านกระบวนการประชุมกลุ่มครอบครัวตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ในสถานพินิจและคุ้มครอง

เด็กและเยาวชนจังหวัดฉะเชิงเทราพอสมควรชุมชนจึงได้เข้ามามีส่วนร่วมในการฟื้นฟู แก้ไข ช่วยเหลือดูแลเด็กและเยาวชนที่มีความประพฤติเสียหาย มีการแก้ไขปัญหามีการให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ และพูดคุย ทักทาย แสดงความห่วงใยเด็กและเยาวชน อีกทั้งมีการช่วยเหลือและ ร่วมกันวางแผนการแก้ไขเด็กและเยาวชนในชุมชน เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในรูป ของกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเด็กและเยาวชนที่มีความประพฤติเสียหายกลุ่มนี้จะไม่เรียนหนังสือทำให้มี เวลาว่างมากเกินไปและใช้เวลาว่างไปมั่วสุมกับเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสียหายเช่นเดียวกัน กลายเป็น เด็กที่ไม่มีคุณภาพขาดจิตสำนึกที่ดียิ่งเด็กอยู่ในวัยหัวเลี้ยวหัวต่อไม่มีความคิดการตัดสินใจที่ดีไม่ สามารถที่จะแยกแยะอะไรถูกอะไรผิดได้เองหากผู้ปกครองต้องประกอบอาชีพหาเลี้ยงครอบครัวไม่มี เวลาเอาใจใส่อบรมบุตรปล่อยให้เยาวชนปกครองดูแลตนเองเด็กและเยาวชนจะยึดเพื่อนเป็นที่ บริภาษกลายเป็นเด็กติดเพื่อนและชักชวนกันไปกระทำความผิดก็จะเป็นปัญหาของสังคม อีกทั้ง ตัวผู้ปกครองยังขาดทักษะและวิธีการในการอบรมดูแลเด็กและเยาวชนประกอบกับเมื่อผู้ปกครอง ย้ายที่อยู่อาศัยจะไม่แจ้งให้ผู้นำชุมชนทราบทำให้ชุมชนไม่สามารถติดตาม ดูแลพฤติกรรมเด็กและ เยาวชนต่อได้ ซึ่งผู้วิจัยยังพบว่าชุมชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการยุติธรรม เชิงสมานฉันท์ที่แท้จริง ทั้งขาดความรู้เข้าใจด้านกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎเกณฑ์ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งหน่วยงานภาคเอกชนยังให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมไม่มากนัก ซึ่ง อาจเป็นเพราะหน่วยงานภาครัฐขาดการประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การรณรงค์ เชิญชวนให้ประชาชนตลอดจนหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม ดูแลเด็กและเยาวชน ทั้งเด็กและเยาวชนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงและเด็กและเยาวชนที่มีความประพฤติ เสียหายร่วมกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและตำแหน่งต่างกันมีส่วน ร่วมในการติดตามดูแลความประพฤติเด็กและเยาวชนแตกต่างกัน ซึ่งจากประสบการณ์ทำงาน ของผู้วิจัยสามารถอธิบายได้ว่า ส่วนมากผู้หญิงเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตาม ดูแลความ ประพฤติเด็กและเยาวชนภายหลังพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง อาจเป็นเพราะว่าผู้หญิงมี ความเข้าใจในตัวเด็กและเยาวชนดีกว่าเพราะเป็นเพศแม่ โดยธรรมชาติของผู้หญิงย่อมมี ความละเอียดอ่อน มีความเอื้ออาทร มีเวลาให้กับครอบครัว ย่อมมีความห่วงใยบุตรหลาน มากกว่าจึงเข้ามามีส่วนร่วมสูงกว่าเพศชาย ส่วนสมาชิก อบต. เข้ามามีส่วนร่วมมากกว่าพนักงาน สอบสวนอาจเป็นเพราะบทบาทหน้าที่ตำแหน่งงานแตกต่างกันอย่างชัดเจน เนื่องจากพนักงาน สอบสวนมีหน้าที่โดยตรงที่ต้องกระทำตามกฎหมาย ส่วนสมาชิก อบต. เป็นนักการเมืองท้องถิ่น ย่อมมีความใกล้ชิดกับคนในชุมชนมีนโยบายที่จะต้องแก้ไขคนในชุมชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี อีกทั้ง

มีงบประมาณสนับสนุนเพื่อนำมาพัฒนาชุมชนในพื้นที่ของตนให้มีคุณภาพและความเป็นอยู่ของชุมชนให้ดีขึ้น สมาชิก อบต. จึงเข้ามามีส่วนร่วมสูงกว่าพนักงานสอบสวน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการติดตาม ดูแลความประพฤติของเด็กและเยาวชนตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ส่วนมากเป็นชายมีสถานภาพสมรสเป็นส่วนใหญ่ มีตำแหน่งอื่น ๆ (กำนัน อาจารย์) มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 2 ปี มีความคิดเห็นต่อกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ และการเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนในการติดตามดูแลความประพฤติของเด็กและเยาวชน ตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่ผู้หญิงเข้ามามีส่วนร่วมสูงกว่าเพศชาย และมีตำแหน่งงานสมาชิก อบต. เข้ามามีส่วนร่วมมากกว่าพนักงานสอบสวน ดังนั้น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาในการนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และพระราชกฤษฎีกาว่า ด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ในเรื่องการเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะใน 3 ด้าน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนควรเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัว ชุมชน เพื่อเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของเด็กและเยาวชน มีการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน โดยมุ่งเน้นเรื่องฐานความรู้ การศึกษา คุณธรรม และจริยธรรมในการดำเนินชีวิต รวมทั้งวุฒิภาวะทางอารมณ์ และทักษะในการจัดการกับปัญหา

1.2 เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมทางด้านกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ให้กับประชาชน หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยมีช่องทางให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอแนะ แสดงความคิดเห็น ตลอดจนประเมินการทำงานของหน่วยงาน

1.3 เพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น หน่วยงานภาครัฐควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งเครือข่ายในชุมชนแต่ละชุมชน และมีอาสาสมัครหมู่บ้านในชุมชนไว้คอยสอดส่องดูแลความประพฤติเด็กและเยาวชนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงและในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ผ่านกระบวนการประชุมกลุ่มครอบครัวภายหลังจากที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องเกี่ยวกับยาเสพติด

1.4 รัฐควรสนับสนุนและส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการสร้างความรักความเข้าใจ เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกในครอบครัวและชุมชนการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวนำไปสู่ความเข้มแข็งเมื่อครอบครัวเข้มแข็งชุมชนก็เข้มแข็ง

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนควรจัดทำมาตรการเชิงรุก เพื่อป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เช่น กิจกรรมให้ความรู้ด้านกฎหมาย วิธีการในการเลี้ยงดูบุตร กิจกรรมสานสัมพันธ์กับชุมชน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในงานด้านอำนวยความยุติธรรม

2.2 หน่วยงานภาครัฐควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้ถึงช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วมให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูล ข่าวสาร มีการให้ความรู้ทั้งในด้านกฎหมาย ศีลธรรมและจริยธรรม ตลอดจนวิธีการในการดูแลเด็กและเยาวชนโดยผ่านทางเทคโนโลยี สื่อวิทยุโทรทัศน์ แพนพับ เป็นต้น โดยมีการร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่

2.3 ให้ชุมชนติดตามและประเมินผลเป็นระยะในเด็กและเยาวชนที่อยู่ในระหว่างติดตาม ดูแลความประพฤติอย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน และให้ชุมชนแจ้งเบาะแสให้สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทราบ เมื่อพบว่า มีแหล่งยาเสพติดในชุมชน

2.4 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนควรให้การสนับสนุนและผลักดันให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการแก้ไขเด็กและเยาวชนรวมทั้งให้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในงานวิจัย การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างการมีส่วนร่วมของชุมชนที่เข้าร่วมประชุมกลุ่มครอบครัวตามกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดฉะเชิงเทราเท่านั้น ฉะนั้นควรมีการศึกษาให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น โดยศึกษาพื้นที่ในจังหวัดอื่น ๆ ด้วย เพื่อเป็นแนวทางในการบริหาร การกำหนดนโยบายเป็นการป้องกันปัญหาทางสังคม ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์เชิงลึก (in - dept Interview) ควบคู่ไปด้วย ซึ่งจะทำงานวิจัยที่ได้ครอบคลุมในทุกด้านและได้ข้อมูลเชิงลึก ทำให้มีประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น